

U Posavec bil je sluga prijenom gosponu, i on je sused kanak
ovak, da je bil deset let Chukodlak. On je navik klal sokoli, ali
na radnje mu se vec se zametilo, pak je ne stel vise klati,
kajti se ne stel nikomu vise samerjavati. Onda jederkokrat
kuzen je svetomu Jurju, da on neće nikaj klati. Dojde ondaj
sveti Jurj, kad su imali skupščina. Njemu kaže sveti
Juraj, da mora bas svoga kuma kobilu zaklati i kovim, kaj
je imel komarata svojega. Dobro je, sad se taj ne ufa,
a woga pak nemě ostavit. Idu i tu kobilu - jeden prot
se je rassvidil - i zakolu ju. Ste ce sad ta bogec, nikad se nemre
osloboditi. Kada dojde vuzem, a čeka on na drumu. Kada rje-
gova žena nosi svećenje iz cirkve, onda pričeka ju on pri jednom
grmu, kud je prolazila. Uvme je korpu iz glave kano
Chukodlak. Žena se je prestrašila i odbejžala je. On si je nekaj
svećenja pojel i koža je s njega dole otkisla i postal je kosićenik,
kano što je i proobil. Uvel je kosaru na glavu, donesl je
Jamaj svoje se braći ruček i onda oni su se prestrašili, od
kud je taj čovek došel, kajti ga već deset let ni bilo, pak
ga nisu poznali, a sad nam je donesl blagoslov, da si sku-
pa ručivamo. Što je prava boža istina, ako ne veruju, naj
druge pitaju, ki su ga u živom kipu kupili vidli, i on jim
je to pripovečal i jegova žena je to takaj rekla, da je to pra-
va boža istina, i da je on s njom poklam još vece pun
koš.